

ВПЕЧАТЛЕНИЯ...и още нещо

Хммм..интересно! В този момент би било добре да изразя впечатленията си от страхотното пътуване до...добрата стара Италия, НО ... уви не е лесно - никак даже.

Из главата ми се лутат толкова много положителни емоции, че не знам с кое по-напред да зпочна.Е, времето напрадва и изглежда, че само ви занимавам с излишни приказки.

Та ето как започна всичко (надявам се сте в правилната посока на мислене и не бихте очаквали писания , колкото двадесетлистов роман...ако ли не - променете мирогледа си).

В началото бе...логично не словото - самолетът.Както и, че бяхме на летището , даваха ни билети , хамалогия около куфарите, багажериите и ...всички останали авио подробности.

Полетът ми се стори впечатляващ , а също и на повечето от групата ни.Тук ще вмъкна, като едно семпло лирическо отклонение , че когато летиш в самолет осъзнаваш колко,

за Бога, е голям светът.Докато ти -човекът- се чувстваш нищожен като мравка пред най-високия небостъргач в световен мащаб.Но нека продължа , за да мога все пак да приключа на време.

Летяхме, летяхме и изведнъж се озовахме (я , тук работим и в рими..) , разбира се че в Рим.

О, да , Рим! Италия! Pizza, spaghetti !

Спрях се и се замислих...та аз бях в Рим. Какъв град , каква история , величественост .Като започнем с площадите и катедралите та чак до Колизеума.Има от всичко по много, наистина по много.Жалко беше това , че престоят ни там беше кратък (да отидеш в Рим и да не видиш папата - нещо такова ни се получи, но все пак бяхме доволни).Вече изтощени от дългите обиколки се запътихме към града на срещата - Асколи Пичено.

Там ни посрещнаха толкова топло и позитивно , че... само прегрътки и целувки. Какви италианци само !!! Наистина дружелюбни хора си бяха.

Следващият ни ход по план бе да ни настанят по семействата, така и стана.Всички се оказахме в много добри и приятни семейства.Аз случих на много интересно и забавно момиче . Отнасяше се с мен като със сестра. Бях много впечатлена и поласкана. През следващата седмица ни очакваше интересна програма. Не знам дали

се разбра до тук , но за всеки ден си имахме график или казано иначе - определен план за...действие разбира се.Имахме уроци по италиански, английски , отново по италиански и... всъщност това бяха уроците.НО какви уроци само..по време на един такъв пихме различни видове кафе, ядохме кифлички, мини пици..мама миа колко храна , не можете да си представите! На всяко събиране, посрещане, изпращане, обяд, вечеря, следобедна закуска, предиобедна, по всяко време ... не се питайте през тези части на деня какво се правеше ...е, не е ли ясно - ядеше се! Това е малка закачка из редовете на съчинението само за цвят ,но естествено погледнато статистически има и доза истина в думите ми.Но нека карам по същество.

В целия този проект участвахме освен ние българите , така и французи, норвежци и италианците

(естествено като домакини).

Според мое лично ученическо и непрофесионално мнение нашата страна се представи повече от отлично (надявам се не прозвучи нескромно).Цялата група бяхме много различни , забавни и интересни хора.За да избегна разказването на целия ни едноседмичен престой с точност до минутата, съм решила да ви запозная с най-запомнящото се.

Един такъв момент беше посещението в една внушителна по размерите си пещера на име

" Frassassi Caves ".Този природен феномен бе разделен на шест камери (доколкото не ме лъже паметта) ,някои бяха по-големи и мащабни , други по- малки и уютни.Беше красиво като в приказка , но на излизане се осъзнахме , че не сме герои в нея, а и не бяхме, защото това си бе самата реалност.

Реалност беше и една друга интересна случка.Заведоха ни в един много спокоен, крайморски и шармантен град на име Санбenedетто.Там посетихме един резерват, направихме си малък пикник, разходихме се и ... обратно в Асколи.

По време на престоя ни там се радвахме само на хубави слънчеви дни, точно както можехме да опишем и времето прекарано там.Сякаш то бе проекция на впечатленията и изпитанията от нас емоции.

Всички, цялата група, създадохме много приятелства и запознанства, които продължаваме да поддържаме .

Казано накратко беше незабравимо и неописуемо изживяване.

Надявам се да съм ви пренесла за мъничко в онази хубава и топла атмосфера (само се надявам , защото знам , че е невъзможно).

Очаквам скоро да пиша отново за впечатленията си, ако ме разбирате...:):)

Това беше ... казано в резюме на две , на три. Изумително,неповторимо, незабравимо (и по-скоро на три..) !!!

Рая Райнова